—M-am așteptat eu la așa ceva! exclamă pisica, făcîndu-se iarăși nevăzută.

Alice așteptă puțin, nădăjduind că pisica va apare din nou, dar după cîteva clipe o porni în direcția în care aceasta îi spusese că locuiește iepurașul de martie.

„Pălărieri am mai văzut eu, își spuse ea. Iepurașul de martie este mult mai interesant și poate că, de vreme ce sîntem acum în luna mai, nici n-o să mai fie atît de zurliu... cel puțin nu așa cum era în luna martie."

Pe cînd își spunea toate acestea în gînd, privind în sus, văzu că pisica se întorsese și ședea pe craca unui copac.

—Ai spus purcel, ori puricel? întrebă pisica.

—Am spus purcel! răspunse Alice, și tare aș dori să nu tot dispari și să apari așa, fără veste, căci mă faci să amețesc!